

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ และการดำรงชีวิต ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ ๔ อย่างคือ การฟัง (Listening) การพูด (Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน(Writing)

จากการวิจัยทางสถิติพบว่า การติดต่อในชีวิตประจำวันนั้น โดยทั่วไปแล้ว ใช้ทักษะการฟังถึง ๔๕% การพูด ๓๐ % การอ่าน ๑๖ % และการเขียน ๙ % จึงนับได้ว่า การฟังมีความสำคัญที่ควรฝึกเป็นอันดับหนึ่ง^๑

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนเรียนจากครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่แท้จริงแล้วจะต้องประสบปัญหาหลายอย่าง เช่น ครูผู้สอนอาจจะออกเสียงได้ไม่เหมือนเจ้าของภาษาจริงๆ ซึ่งทำให้การสื่อความหมายผิดไปได้

ฟรายส์ (Fries)^๒ ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เมื่อเราต้องการฟังหรือพูดภาษาให้เข้าใจอย่างถูกต้อง เราควรเรียนจากตัวเจ้าของภาษาเอง เพราะถือหลักที่ว่า การที่ได้ฝึกฝนฟังหรือพูดจากตัวเจ้าของภาษาเองย่อมทำให้เราเรียนได้ดีขึ้น

แต่ในสภาพการเรียนการสอนของไทยยังขาดครูเจ้าของภาษาอีกมาก ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดคือ จะต้องใช้เทปซึ่งบันทึกเสียงเจ้าของภาษาไว้ใช้ในการเรียนการสอนแทน

---

^๑ Dadid M. Silverstone, " Listening and Tape Teaching " Audio-Visual Instruction 13 (October, 1968) : 871.

^๒ Charles C.Fries, Teaching and Learning English as a Second Language (Michigan: The University of Michigan Press, 1967) p.1.

ตัวเจ้าของภาษาเอง^๑ แต่เนื่องจากเจ้าของภาษาจะพูดเร็วและผู้เรียนขาดความเคยชิน จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาในการฟัง โดยเฉพาะการเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องฟังให้เข้าใจ และจับใจความเพื่อที่จะสามารถตอบคำถามท้ายบทเรียนได้ การใช้เทคนิคบางอย่างในการบันทึกเสียงจะมีส่วนช่วยในการฟัง และทำให้เกิดความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เทคนิคที่สามารถใช้ในการบันทึกบทเรียนได้แก่ การใช้ดนตรีและเสียงประกอบ (Sound Effects) บันทึกประกอบเสียงบรรยายด้วย

เสียงประกอบ เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบันทึกเสียง อาจจะได้จากการประดิษฐ์ขึ้นเองภายในห้องบันทึกเสียง หรือจากภายนอกก็ได้ เสียงประกอบที่นิยมใช้แพร่หลายได้แก่ เสียงจ้อแจงของชุมชน เสียงร้องแสดงความหวาดกลัว เสียงการพูดคุย เสียงปรบมือ เสียงกระแอมกระไอ เสียงกลุ่มชนกำลังดูฟุตบอล เสียงผู้คนเดินอย่างโกลาหล นอกจากนี้ยังมีเสียงการจราจร รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน เรือยนต์ ฯลฯ เสียงที่ให้บริการอากาศแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่ เช่น เสียงเด็กในห้องเรียน เสียงร้องขายของ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน ท่าเรือ ฯลฯ เป็นต้น ^๒

เสียงเหล่านี้สามารถสร้างบรรยากาศของบทเรียนให้ดูสมจริงสมจัง และจะมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างจินตนาการและความสนใจของผู้เรียน ^๓ ทำให้ผู้เรียนใช้ความ

^๑ Mary Finnochiaro, English as a Second Language: From Theory to Practice (New York: Regents Publishing Company, 1967) p. 53

^๒ Garriren and Willis Chester, Television and Radio (New York: Meredith Publishing Company, 1963) p. 511

^๓ Alan Hancock, Producing for Educational Mass Media (Paris : The Unesco Press, 1976) p.155

รู้สึกนึกคิด และเกิดมโนภาพ ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ตื่นตัวเร้าอารมณ์เหมือนกับได้ประสบเหตุการณ์นั้น ซึ่งจะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบ และเทปคำบรรยายที่ไม่ใช้เสียงประกอบ ซึ่งจะได้ทราบผลของความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนบทเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบกับไม่ใช้เสียงประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า นักเรียนที่เรียนบทเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษจากเทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบ จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากเทปคำบรรยายที่ไม่ใช้เสียงประกอบ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตดังนี้

- ๑. ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดราชบพิธ จำนวน ๖๐ คน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ ๓๐ คน
- ๒. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละกลุ่มเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน โดยดูจากผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษประจำภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๒๓
- ๓. ในการทดลองนั้น ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มเรียนจากบทเรียนเดียวกัน สอนโดยครูคนเดียวกัน โดยกลุ่มทดลองจะเรียนจากเทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบ และ

กลุ่มควบคุมเรียนจากเทปคำบรรยายที่ไม่ใช่เสียงประกอบ

๕. ในการเรียน นักเรียนจะเรียนในห้องเรียนธรรมดาเท่านั้น ไม่เรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

๕. บทเรียนที่ใช้เรียนทั้งหมด ๔ เรื่อง แต่ละเรื่องจะใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. ศึกษาค้นคว้าความรู้พื้นฐาน และงานวิจัยเกี่ยวกับเสียงประกอบ และการเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ

๒. เลือกบทเรียนที่จะนำมาบันทึกเทปโดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ก. เป็นบทเรียนที่มีคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข. เป็นเรื่องที่สามารถนำเสียงประกอบมาใช้ได้

ค. เป็นเรื่องที่น่าสนใจ

ง. เนื้อเรื่องมีความยาวไม่เกิน ๕ นาที

๓. สร้างแบบทดสอบ โดยใช้แบบเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก

๔. เขียนบทบันทึกเสียงเรื่องที่จะนำมาบันทึกเทป

๕. บันทึกเทป โดยนำเรื่องทั้งสี่มาบันทึก ๒ ครั้งๆแรกบันทึกโดยใช้เสียงบรรยายอย่างเดียว อีกครั้งหนึ่งบันทึกพร้อมเสียงประกอบและดนตรีด้วย

๖. นำเทปและแบบทดสอบไปทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไข

๗. นำเทปและแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียน ๓๐ คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขโดย

ก. หาด่านาจำแนกและดัชนีความยากของแบบทดสอบ โดยใช้ ๕๐ %

ของจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ข. หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร $r = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{M(K-M)}{Ks^2} \right]$

๔. นำเทปที่ปรับปรุงแล้วไปหาประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่งกับนักเรียน ๓๐ คน

๕. นำเทปที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดราชพิศ จำนวน ๖๐ คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้เทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบ กลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้เทปคำบรรยายที่ไม่ใช่เสียงประกอบ

๑๐. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างโดยเปรียบเทียบแต่ละเรื่อง

ใช้สูตร

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (M_1 - M_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

$$S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$$

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. เป็นประโยชน์สำหรับครูที่สอนภาษาต่างประเทศ จะได้นำเทปบันทึกเสียงที่มีดนตรี และเสียงประกอบเข้ามาช่วยในการสอนเพื่อสร้างความเข้าใจให้ดีขึ้น

๒. เป็นแนวทางในการนำวิธีใหม่ๆ มาใช้ เพื่อส่งเสริมคุณภาพทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

๓. ให้ผู้สอนได้รู้จักหลักและวิธีการที่จะนำเสียงประกอบมาใช้ได้อย่างถูกต้อง

คำจำกัดความ

ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความภาษาอังกฤษที่ได้ฟังจากครูผู้สอนโดยตรง หรือจากเทปบันทึกเสียง ซึ่งข้อความที่ได้ฟังอาจเป็นบทบรรยาย หรือบทสนทนา หลังจากที่ได้ฟังแล้วผู้ฟังสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้

เทปคำบรรยายที่มีเสียงประกอบ หมายถึง เทปบทเรียนภาษาอังกฤษที่บันทึกเสียงดนตรีและเสียงประกอบอื่นๆ เข้ากับคำบรรยาย เช่น ถ้าเป็นบทเรียนที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ฝนตก ก็จะมีเสียงฝนตก พัดร้อง ประกอบอยู่ด้วย หรือถ้าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนถนนที่มีการจราจรคับคั่ง ก็จะมีเสียงรถ เสียงแตร เป็นต้น

เทปก่าบรรอยที่ไม่มีเสียงประกอบ หมายถึง เทปบทเรียนที่มีเฉพาะก่าบรรอย
ล้วนๆ ไม่มีเสียงอื่นประกอบอยู่เลย

เสียงประกอบ หมายถึง เสียงประเภทต่างๆที่สร้างขึ้นเพื่อประกอบรายการ ซึ่ง
อาจเป็นเสียงจริง หรือเสียงที่สร้างขึ้นให้เหมือนเสียงจริง จะเป็นเสียงที่สร้างขึ้นในขณะนั้นหรือ
เป็นเสียงที่บันทึกไว้ในแผ่นเสียงหรือเทปก็ได้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดราชบพิธ ซึ่งมี
ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

นักเรียนกลุ่มทดลอง--หมายถึง นักเรียนที่เรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ
จากเทปก่าบรรอยที่ใช้เสียงประกอบ

นักเรียนกลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่เรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ
จากเทปก่าบรรอยที่ไม่ใช่เสียงประกอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้เสียงประกอบในการบันทึกเทปบทเรียน
นั้น ยังไม่มีผู้วิจัย แต่มีการวิจัยเกี่ยวกับ การเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดย
ใช้เทปดังนี้

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ประภา เวฬุวัน^๒ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนความ
เข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบการเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ
ในห้องเรียนกับห้องปฏิบัติการภาษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ประชากร

^๑ สนั่น ปัทมทิน, "ศัพท์วิทยุกระจายเสียง", ศัพท์านุกรมสื่อสารมวลชน
เล่ม ๔ (แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๐)
น.ว. ๕๔.

^๒ ประภา เวฬุวัน, "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ
ในห้องเรียนกับห้องปฏิบัติการภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔)

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดพิศพิมุข แผนกภาษา
 ต่างประเทศ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่มๆละ ๓๐ คน กลุ่มหนึ่งเรียนจากครูเจ้าของ
 ภาษาในห้องเรียนธรรมดา อีกกลุ่มหนึ่งเรียนจากเทปที่บันทึกโดยครูเจ้าของภาษา และเรียน
 ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนในห้องเรียนโดยครูเจ้าของภาษา
 กับการสอนในห้องปฏิบัติการภาษาโดยใช้เทปบันทึกเสียงครูเจ้าของภาษา สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดพิศพิมุข ได้ผลออกมาไม่แตกต่างกัน

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ทิลป์ ภาคสุวรรณ^๑ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การสร้าง
 แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเริ่มเรียน โดยมีวัตถุประสงค์
 เพื่อสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเริ่มเรียน
 จากผลการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนที่ใช้แบบเรียนจีแลป ระดับ
 ๑ และระดับ ๒ และจากผลการเรียนโดยใช้แบบเรียนออกซ์ฟอร์ด เล่ม ๑ และเล่ม ๓
 โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน
 จำนวน ๓ ชุด กำหนดการสอนโดยใช้เครื่องเล่นเทป ผลปรากฏว่า ได้แบบทดสอบวัดความ
 สามารถในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน จำนวน ๓ ชุดๆละ ๑๕ ข้อ โดย
 แบบทดสอบทั้งสามมีค่าระดับความยากอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าอำนาจจำแนกสูง ค่าความ
 เชื่อถือได้อยู่ในระดับดี

พ.ศ. ๒๕๒๐ จรัสพักตร์ บุญโฮดม^๒ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การสร้างแบบ

---

^๑ ทิลป์ ภาคสุวรรณ, " การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษา
 อังกฤษ สำหรับนักเรียนเริ่มเรียน " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; ๒๕๑๔).

^๒ จรัสพักตร์ บุญโฮดม, " การสร้างแบบสอบสมรรถนะทางการฟังภาษา
 อังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม สี่ และห้า " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
 บัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑).

สอบสมรรถนะทางการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ สาม สี่ และห้า โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อสร้างแบบทดสอบสมรรถนะทางการฟังภาษาอังกฤษ ที่มีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓,๔ และ๕ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบขึ้น ๓ ชุด เป็นแบบทดสอบคู่ขนานชนิดเลือกตอบ ๕ ตัวเลือก ค่าเน้นการทดสอบโดยใช้การฟังจากเทปบันทึกเสียง ผลปรากฏว่า แบบทดสอบมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ระดับ .๐๕ ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ มีสมรรถนะทางการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ โดยนักเรียนที่อยู่ชั้นสูงกว่ามีสมรรถนะทางการฟังภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่อยู่ในชั้นต่ำ

พ.ศ. ๒๕๒๑ เขาวลัทธิ บุญศิริ^๑ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษจากการสอนโดยใช้เทป กับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง โดยทดลองกับประชากรที่เป็นนักศึกษาประโยควิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาลัยเขตเพาะช่าง จำนวน ๖๐ คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้เทปเสียง โดยมีเกณฑ์การแบ่งกลุ่มด้วยวิธีจับคู่เข้ากลุ่ม ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ผลของการวิจัยปรากฏว่า ผลของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง แตกต่างจากการสอนโดยใช้เทปเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และการใช้สไลด์เทปเสียงให้ผลความเข้าใจในการฟังดีกว่าการใช้เทปเพียงอย่างเดียว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ เขาวลัทธิ บุญศิริ, "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษจากการสอนโดยใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑)

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๔ แฮริท เอส เวตสโตน และเบอร์นาร์ด ฟรายแลนเดอร์ (Harriet S. Wetstone and Bernard Z. Friedlander)^๑ ได้เขียนการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรายการสด เทปโทรทัศน์ และการเล่าเรื่อง ที่มีต่อความเข้าใจในการฟัง ของนักเรียนระดับประถม ในหนังสือ The Journal of Education Research ระบุว่า จากการประเมินผลความเข้าใจในการฟังโปรแกรมการเล่าเรื่อง ของนักเรียนอนุบาลระดับ ๓ จำนวน ๒๔๗ คน โดยใช้สื่อ ๓ อย่างคือ รายการสด เทปโทรทัศน์ และเทปบันทึกเสียง โดยประเมินจากข้อทดสอบแบบเลือกตอบสำหรับวัดความเข้าใจ การเสนอรายการสดในห้องเรียนนั้น ผู้เล่าจะเล่าเรื่องให้เด็กฟังโดยยืนอยู่หน้าชั้น ส่วนการเสนอด้วยเทปโทรทัศน์ ผู้เล่าจะนั่งและอ่านเรื่องให้เด็กฟัง และการใช้เทปบันทึกเสียงจะใช้เสียงเดียวกับผู้เล่าในเทปบันทึกภาพ การอ่านเรื่องใช้เวลา ๑๐-๒๐ นาที แล้วนำมาทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ ๑๐ คน แต่ละกลุ่มจะทดลองจากการเสนอด้วยสื่อทั้งสามชนิด ผลการวิจัยปรากฏว่า การนำเสนอด้วยสื่อทั้งสามมีผลต่อความเข้าใจในการฟังที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ทั้งนี้ การใช้เทปบันทึกภาพได้ผลดีที่สุด การใช้เทปบันทึกเสียงได้ผลต่ำที่สุด ส่วนการใช้รายการสดนั้นจะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าการใช้เทปบันทึกภาพ

ค.ศ. ๑๙๗๔ เอมีลีน ซูซัน (Emeline Susan)^๒ แห่งมหาวิทยาลัยหลุยส์เซียนา ได้ทำการเปรียบเทียบผลในด้านความรู้และทัศนคติ จากการเสนอเรื่องราวโดย

---

^๑ Harriet S. Wetstone and Bernard Z. Friedlander, " The Effect of Live, TV and Audio Story Narration on Primary Grade Children's Listening Comprehension" The Journal of Education Research 68 (September, 1974) p. 32-35.

^๒ Emeline Susan, " Cognitive and Affective Results of Three methods of Presenting Stories to Third Grade Students" Dissertation Abstracts International 40:6(December, 1979):3064-A

ใช้สื่อ ๓ ชนิดคือ เทปบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง และการเล่าเรื่อง ผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยดูจากคะแนนทดสอบการอ่าน นักเรียนจะเรียนเรื่อง ๒ เรื่องจากการเสนอโดยใช้สื่อเพียงอย่างเดียว แล้วจึงทำแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจ และแบบวัดทัศนคติ แล้วนำผลมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อหาความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ผลของการวิจัยปรากฏว่า ความรู้ นักเรียนที่เรียนจากการเล่าเรื่องโดยตรง มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากเทปบันทึกเสียง และไม่มีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างการใช้เทปบันทึกภาพกับสื่ออีก ๒ ชนิด ส่วนทางทัศนคติ ไม่มีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างการเรียนโดยใช้สื่อทั้งสามส่วนในกลุ่มย่อยนั้น สำหรับผู้เรียนที่ระดับปานกลางและระดับสูง การนำเสนอโดยใช้สื่อทั้งสามมีประสิทธิภาพพอๆกัน แต่สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำ การเรียนจากเทปบันทึกเสียงมีประสิทธิภาพต่ำกว่าการเรียนจากสื่ออีกสองชนิด

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๙ เรมอนด์ อูวอน (Raymond Euvon)^๑ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของดนตรี และเสียงประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการฟังของนักเรียนระดับ ๔ โดยตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ว่า การใช้ดนตรีและเสียงประกอบบันทึกเรื่องราวต่างๆจะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการฟัง และความจำสะสม (Retention) ในเนื้อหาที่ได้ฟังมา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนโรงเรียนประถมจำนวน ๑๖๐ คน แบ่งกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบทักษะเบื้องต้นตามความสามารถในการอ่าน ออกเป็นกลุ่มสูง กลาง และต่ำ ในการวิจัยได้นำเรื่อง ๒ เรื่องมาบันทึกโดย เรื่องหนึ่งบันทึกพร้อมดนตรีและเสียงประกอบ อีกเรื่องหนึ่งใช้บรรยาย

^๑ Raymond Euvon , " The Effect of Sound Effects on the Listening Comprehension of Fourth Grade Students " Dissertation Abstracts International 46:3 (December, 1979) :

เพียงอย่างเดียว เมื่อนักเรียนได้ฟังเทปแต่ละเรื่องแล้ว จึงทำแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการฟัง หลังจากนั้น ๒ สัปดาห์ จึงทำแบบทดสอบเพื่อวัดความจำสะสมอีกครั้งหนึ่ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว สรุปผลการวิจัยได้ว่า การใช้ดนตรีและเสียงประกอบบันทึกประกอบคำบรรยายนั้น

๑. เพิ่มความเข้าใจในการฟัง และความจำสะสมของนักเรียนระดับ ๔
๒. เพิ่มประสิทธิภาพของความจำสะสมสำหรับนักเรียนในกลุ่มที่ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง
๓. มีประสิทธิภาพต่อความเข้าใจในการฟังสำหรับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มต่ำ แต่ผลของความจำสะสมมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย